

▼ حرف روز تحلیل سناریوی جنگ نظامی!

آمریکایی‌ها تلاش کردند، ورود ناو آبراهام لینکلن به خلیج فارس را که یک امر عادی و بر اساس برنامه‌ریزی قبلی بود، به مدد رسانه و تبلیغات و فعالیت‌های اغواگرانه گروه‌هایی از داخل و خارج به ابزار عملیات روانی برای هراس‌انگیزی تبدیل کنند که با مدیریت صحنه از سوی ایران خنثی شد. چهار گروه در القای نظامی بودن حرکت این ناو به سمت خلیج فارس نقش داشتند که شناخت آنها در فضای شکست خورده پس از عملیات روانی واجد نکات قابل تأمل است؛ دیپلمات‌های آمریکایی اولین گروهی بودند که تمایل داشتند با تنگ کردن محاصره و افزایش تحریم‌ها به جامعه جهانی القا کنند آمریکا و ایران به یک مرحله درگیری نظامی وارد شده‌اند تا به نوعی با هراس جامعه جهانی و اعمال فشارهای حداکثری مادون جنگ، محدودیت‌ها را بر جمهوری اسلامی سخت‌تر کنند.

گروه دوم، رسانه‌های غربی مانند بی‌بی‌سی فارسی، صدای آمریکا و من و تو بودند. چنانچه «زیار گل» خبرنگار بی‌بی‌سی گزارش خود از تحولات منطقه را این‌گونه آغاز می‌کند: «ناو هواپیمابر آبراهام لینکلن با ظرفیت حمل ده‌ها بمبافکن و هزاران پرسنل به منطقه خاورمیانه اعزام شده است. وزیر خارجه آمریکا می‌گوید اعزام این ناو واکنشی به افزایش تحرکات ایران در منطقه است.»

دو جریان داخلی نیز یکی عامدانه و دیگری غیرعامدانه در این جورچین نقش‌آفرینی کردند که اولین جریان داخلی که به القای نظامی بودن این حرکت تمایل داشت، جریان غرب‌گرای داخلی بود. این اقدام با دو هدف انجام می‌شد؛ یک- القای مخاطره‌آمیز بودن رفتار انقلابی و تلاش برای متقاعد کردن جامعه به منظور نرمالیزه کردن انقلاب؛ دو- بهره‌گیری از تاکتیک دوگانه جنگ- صلح به قصد دوقطبی‌سازی کاذب جامعه که برآیند هر دو ترجیح مذاکره به درگیری بود.

در گفتار و رفتار سه گروه قبل آگاهی عامدانه بر نظامی جلوه دادن حرکت ناو آمریکایی مشهود بود، اما گروه چهارم که برخی نیروهای انقلابی نیز در بین آنها مشاهده می‌شود، کسانی بودند که تحت تأثیر تبلیغات رسانه‌ای غرب و غرب‌گرهای داخلی قرار گرفتند. هرچند این گروه در پیام‌های خود بر نشان دادن توان نظامی انقلاب و جمهوری اسلامی اصرار داشتند؛ ولی غیر مستقیم و ناخواسته فضای آغاز جنگ را تبلیغ می‌کردند. این در حالی بود که رهبر معظم انقلاب به طور بنیادین بر غیرواقعی بودن گزینه جنگ نظامی تأکید داشتند.

▼ گزارش روز

پس از ۲۹۷ روز

نهم مرداد ۱۳۹۷، هشت روز قبل از آغاز جلسه استیضاح علی ربیعی، وزیر کار دولت اعتدال در مجلس شورای اسلامی که منجر به برکناری وی با ۱۲۹ رأی مثبت نمایندگان شد، محمداقبر نوبخت در صفحه شخصی خود در توییتر نوشت: «همان‌گونه که پیشتر هم گفته بودم کم اثر کردن فشارهای اخیر دشمنان و شرایط جدید اداره کشور، کار مضاعف همه مدیران را می‌طلبد. هرچند تاکنون بر هر دو مسئولیت ریاست سازمان برنامه و بودجه و سخنگویی دولت تمرکز داشته‌ام و این دو نیز با یکدیگر همپوشانی بسیاری دارند؛ اما از رئیس‌جمهور درخواست نمودم به دلیل شرایط جدید، اجازه دهند همه توان خود را صرف کمک به ایشان در حوزه برنامه و بودجه نمایم و مسئولیت سخنگویی دولت را عزیز دیگری برعهده بگیرند، که خوشبختانه مورد موافقت ایشان نیز قرار گرفت. الحمدلله» اما پس از پذیرش استعفای سخنگوی دولت از سوی آقای حسن روحانی ۲۹۷ روز زمان لازم بود تا رئیس‌جمهور از اختیارات خود استفاده کند و عزیز دیگری به عنوان سخنگوی دولت انتخاب شود!

در همه این ماه‌ها و در روزهای حساس که شاید بیش از هر زمانی لازم بود ارتباط بهتری میان دولت و مردم وجود داشته باشد، جلسات هفتگی سخنگوی دولت با رسانه‌ها تعطیل بود تا اینکه سرانجام روز گذشته رسانه‌ها اعلام کردند علی ربیعی که با رأی نمایندگان از دولت رفته بود، با حکم رئیس‌جمهور به دولت اعتدال بازمی‌گردد. ربیعی که در جلسه استیضاحش گفته بود «اگر مجلس تشخیص داد که او باید از وزارت کار برود او راهی سیستان و بلوچستان می‌شود و در آنجا NGO اشتغال تشکیل می‌دهد.» سوم خرداد ماه به پاستور بازگشته تا دولت بار دیگر سخنگو داشته باشد! اتفاقی که اگرچه باید بسیار زودتر از اینها رخ می‌داد؛ اما از این اتفاق دیر هم باید استقبال کرد و امیدوار بود وی با برگزاری منظم جلسات پرسش و پاسخ سخنگوی دولت، بتواند هم عملکرد دولت را برای مردم شفاف‌تر کرده و پاسخگویی دولت در برابر مردم را تقویت کند و هم صدای مردم را که در رسانه‌ها و از زبان خبرنگاران در این جلسات مطرح خواهد شد، به گوش مدیران دولتی، وزرا و به ویژه رئیس‌جمهور برساند.

▼ خبر ویژه واکنش دفتر رهبر معظم انقلاب به یک حکم قضایی

یکی از اعضای دفتر رهبر معظم انقلاب در تماس با حجت‌الاسلام رئیسی، رئیس دستگاه قضا درباره موضوع رونویسی از کتاب‌های رهبر معظم انقلاب به عنوان جرم حکم قضایی واکنش نشان داد و گفت: «انتشار آثار مرتبط با رهبر معظم انقلاب برای آشنایی با رأی و اندیشه و نیز زندگی و سیره اخلاقی و اجتماعی معظم‌له است و به کارگیری آن به عنوان مجازات یک مجرم، بدسلیقگی است. دفتر حفظ و نشر آثار رهبر معظم انقلاب هیچ توصیه‌ای به دادگاه‌ها جهت مطالعه اجباری آثار رهبر انقلاب توسط محکومان ندارد و این کار را مغایر با اثربخشی و روح کار فرهنگی می‌داند.» حجت‌الاسلام والمسلمین رئیسی هم از صدور این حکم اظهار تعجب کرده و اعلام کرده است موضوع را پیگیری خواهد کرد. شایان ذکر است در پی اثبات جرم ابوالفضل قدیانی، قاضی شعبه ۲۶ دادگاه انقلاب اسلامی، وی را علاوه بر مجازات حبس، در حکم تکمیلی به مطالعه و رونویسی سه کتاب «حکایت زمستان» اثر سعید عاکف، «داستان سیستان» (سفرنامه رهبر معظم انقلاب به سیستان و بلوچستان) اثر رضا امیرخانی و «دشمن‌شناسی» که گردآوری سخنان رهبر معظم انقلاب است، محکوم کرده بود!